

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.

για το ΜΕΤΩΠΟ της εκπαιδευτικής ανασυγκρότησης και της κοινωνικής ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

Ενημερωτική ανακοίνωση
για το τι προβλέπεται
στο τέταρτο μνημόνιο που
υπέγραψε και ψήφισε η
κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ

20 Μάη 2017

Εφτά σκληρές αλήθειες για το 4^ο Μνημόνιο!

Τα μέτρα που περιλαμβάνονται στην συμφωνία για το κλείσιμο της Β' αξιολόγησης, ουσιαστικά αποτελούν τον κύριο κορμό του 4ου Μνημονίου. Πρόκειται για ένα δυσβάσταχτο, αντιλαϊκό και αντικοινωνικό πακέτο μέτρων, νεοφιλελεύθερης πολιτικής.

Το θεσμικό ξήλωμα εργασιακών και θεσμικών ρυθμίσεων συνεχίζεται, τα βάρη εξακολουθούν να φορτώνονται με συνεπή ταξική μεροληψία στις πλάτες εργαζομένων και συνταξιούχων, ενώ τα πολυθρύλητα "αντίμετρα", είναι υπό την αίρεση επίτευξης υπερ-πλεονασμάτων άνω του 3,7% του ΑΕΠ και λειτουργούν ουσιαστικά ως μηχανισμός αναδιανομής της φτώχειας εντός της εργατικής τάξης.

Οι κύριοι στόχοι της νέας σκληρής επίθεσης στα εργαζόμενα και λαϊκά στρώματα είναι οι παρακάτω:

1. Συντάξεις

Τα πρώτα μεγάλα θύματα του 4ου Μνημονίου θα είναι περίπου 1,1 εκ. συνταξιούχοι. Συμφωνήθηκε από 1.1.2019 να περικοπούν:

Α) Η οικογενειακή παροχή των συντάξεων του Δημοσίου και το επίδομα συζύγου.

Β) Η προσωπική διαφορά που προβλεπόταν για τις καταβαλλόμενες κύριες συντάξεις, σύμφωνα με τον νόμο 4387/2016.

Γ) Η προσωπική διαφορά που προβλεπόταν για τις καταβαλλόμενες επικουρικές συντάξεις, σύμφωνα με τον νόμο 4387/2016.

Δ) Οι προσωπικές διαφορές για όσους κατέθεσαν αίτηση συνταξιοδότησης από 1/1/2016 και για όσους καταθέσουν μέχρι τις 31/12/2018, σύμφωνα με τον ίδιο νόμο (Κατρούγκαλου).

Σύμφωνα δε με τα στοιχεία από το Γενικό Λογιστήριο του κράτους, οι συνολικές απώλειες για τους συνταξιούχους από όλες αυτές τις παρεμβάσεις ,είναι 7,8 δις ευρώ και όχι 1,8 δις ευρώ, που υποστηρίζει η κυβέρνηση.Η κυβέρνηση ψευδώς υποστηρίζει ότι η μεσοσταθμική μείωση θα είναι μόνον 9%.

Η πραγματικότητα, όμως, είναι οδυνηρή, γιατί η συντριπτική πλειοψηφία των συνταξιούχων θα χάσει εισόδημα της τάξης μέχρι 2 περίπου συντάξεων ετησίως! Πρόκειται για το 23ο μνημονιακό μέτρο μέσα στην 7ετία που περικόπτει εισόδημα από συντάξεις. Την ίδια στιγμή, που σε όρους στοιχειώδους πολιτικής οικονομίας, τα υφειστικά μέτρα είναι αυτά που υπονομεύουν τη βιωσιμότητα και την προοπτική του ασφαλιστικού συστήματος, σε συνδυασμό με την υψηλή ανεργία, την ελαστική, εκ περιτροπής ή «μαύρη» εργασία, που τείνει να γίνει ο κανόνας.

2.Επιδόματα

Σύμφωνα με το άρθρο 57 του νομοσχεδίου της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ –ΑΝΕΛ, στα πλαίσια της β αξιολόγησης, καταργούνται ΑΜΕΣΑ τα παρακάτω επιδόματα:

α) το επίδομα οικονομικής ενίσχυσης οικογενειών με χαμηλά εισοδήματα, που έχουν παιδιά σχολικής ηλικίας (νόμος 3016/2002,άρθρο 27,παρ.3).

β) το επίδομα νεοεισερχομένων στην αγορά εργασίας, νέων κάτω από 29 ετών, σε περίπτωση απόλυσης (νόμος 1545/85, άρθρο 2).

γ) το προνοιακό επίδομα απροστάτευτων τέκνων (νόμος 4051/1960, άρθρο 2,παρ.3)

δ) η οικονομική ενίσχυση φυσικών προσώπων που τελούν σε κατάσταση απόλυτης φτώχειας (ν.δ. 57/1973,άρθρο 1,παρ.1).

Από τις παραπάνω περικοπές σύμφωνα με το Γενικό Λογιστήριο του κράτους, θα υπάρξει εξοικονόμηση πόρων ποσού 8,8 εκατ. ευρώ για φέτος και 11,8 εκατ. ευρώ για το 2018.

3. Φορολογία

Από 1.1.2020 (ή το 2019 αν δεν πιαστούν οι στόχοι) η έκπτωση φόρου μειώνεται από τα 1.900 ευρώ που είναι σήμερα στα 1.250 ευρώ. Θα μειωθεί, επίσης, το αφορολόγητο από τα 8.636 ευρώ στα 5.681 ευρώ. Προκύπτει άμεσα βαριά φορολογική επιβάρυνση για το σύνολο της μισθωτής εργασίας, στο βαθμό που το νέο αφορολόγητο αντιστοιχεί σε μηνιαίο μισθό 405€. Η παρακράτηση φόρου στο μισθό θα αυξηθεί κατά τουλάχιστον 50€ μηνιαίως, αν συνυπολογιστεί και η κατάργηση της σχετικής έκπτωσης όπως διαρρέεται (σήμερα 1,5%).

Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ψευδώς, ότι η επιβάρυνση αυτή θα αποσβεστεί με τη μείωση κατά 2% του φορολογικού συντελεστή (την ίδια ώρα που για τις επιχειρήσεις προωθείται μείωση κατά 3%) και την κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης για εισοδήματα κάτω των 30 χιλ. €. Αυτά, ωστόσο, θα ισχύσουν μόνο εφόσον πιαστεί ο στόχος τους πλεονάσματος. Ενώ και ο ΕΝΦΙΑ θα μείνει ουσιαστικά αμετάβλητος σε όλη τη διάρκεια του νέου μνημονιακού προγράμματος.

4. Εργασιακά

Η πολυδιαφημισμένη «μάχη για τις Κλαδικές Συμβάσεις» κατέληξε στην επέκταση του διαλυτικού υπάρχοντος νομοθετικού πλαισίου, όπως ορίστηκε από τα πρώτα μνημόνια. Με τη νομοθέτηση της συρροής και της επεκτασιμότητας να μεταφέρονται χρονικά στο απώτερο μέλλον και πάντως σε χρόνο μετά τη λήξη του προγράμματος.

Διατηρούνται, συνεπώς και μεγεθύνονται, τα εμπόδια στις συλλογικές διαπραγματεύσεις, που έχουν οδηγήσει στον αφανισμό των Κλαδικών ΣΣΕ, οι οποίες πλέον μετρούνται πλέον στα δάχτυλα του ενός χεριού. Υιοθετείται πανηγυρικά η θέση του ΣΕΒ, ότι η υπερίσχυση των Επιχειρησιακών Συμβάσεων σε βάρος των Κλαδικών είναι δήθεν «προς όφελος της οικονομίας και της ανάπτυξης».

Και σε ότι αφορά τις ομαδικές απολύσεις, μπορεί να μην αυξάνεται το μηνιαίο όριό τους (5%), νομοθετείται όμως η άρση της υποχρεωτικής έγκρισής τους από το αρμόδιο Υπουργείο, ενώ η εποπτεία της διαδικασίας ανατίθεται στο Ανώτατο Συμβούλιο Εργασίας, που είναι ένα μη πολιτικό, μη κυβερνητικό όργανο.

5. Λειτουργία εμπορικών καταστημάτων τις Κυριακές

Επεκτείνεται η λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων στις 32 Κυριακές το χρόνο, από τις 8 που είναι σήμερα. Το μέτρο θα περάσει όχι με νέα νομοθεσία, αλλά με δύο τροποποιήσεις της υπάρχουσας. Αφενός, θα απελευθερωθεί η λειτουργία των καταστημάτων για 32 Κυριακές ετησίως στις τουριστικές περιοχές, κι αφετέρου θα ενταχθούν σε αυτές η Αθήνα, η παραλιακή ζώνη της Αττικής και της Θεσσαλονίκης και άλλες. Με το κόλπο αυτό, η απελευθέρωση θα αφορά τεράστιο αριθμό καταστημάτων, κάτι που θα λειτουργήσει πιεστικά προς τις επιχειρήσεις που εδρεύουν σε μη χαρακτηρισμένους δήμους. Ανοίγει πλέον ο δρόμος για την καθολική κατάργηση της Κυριακής αργίας.

6. Ιδιωτικοποιήσεις

Στην πρώτη του δήλωση μετά την κατάληξη της συμφωνίας στο Χίλτον, ο Ε. Τσακαλώτος σημείωσε ως «θετικό», το γεγονός, ότι «κερδίσαμε πως αρκετές επιχειρήσεις που ήταν στο ΤΑΙΠΕΔ πηγαίνουν στην ΕΔΗΣ (υπερταμείο αποκρατικοποιήσεων), όπου υπάρχει μια εντελώς διαφορετική λογική, όπως έγινε με τα αεροδρόμια». Στην ουσία επιταχύνεται η διαδικασία βίαιων ιδιωτικοποιήσεων σε ότι απέμεινε. Με μοντέλο το «επιτυχημένο» παράδειγμα των αεροδρομίων, που έφτασε μέχρι το σημείο να προκαλέσει την παρέμβαση του Ευρωκοινοβουλίου.

Πρώτη στο στόχαστρο είναι η ΔΕΗ, η οποία υποχρεούται να πουλήσει το 40% των λιγνιτικών μονάδων της, καθώς επίσης και το 17% του μετοχικού κεφαλαίου της. Κάτι που γέρνει ακόμη περισσότερο την πλάστιγγα υπέρ του νεόκοπου ανταγωνισμού στην «αγορά» του δημόσιου αγαθού της ενέργειας, με ανυπολόγιστες συνέπειες για τα λαϊκά νοικοκυριά που δυσκολεύονται να πληρώσουν τους συνεχώς διογκωμένους λογαριασμούς.

7. Δημοσιονομικά και Θεσμικά μέτρα

Επιβάλλεται «ταβάνι» στον αριθμό των συμβασιούχων στο Δημόσιο, κάτι που η κυβέρνηση διαρρέει ότι θα προσπεράσει με την αναπροσαρμογή του λόγου προσλήψεων σε 1 νέο υπάλληλο για κάθε 3 αποχωρούντες, αντί για 4 που ισχύει σήμερα. Μένει αδιευκρίνιστο το μέλλον όσων «περισσεύουν», όπως κι αν γίνει ο λογαριασμός.

Ο περιβόητος δημοσιονομικός κόφτης προφανώς μένει σε ισχύ, ώστε να «εξασφαλίζει» τα συμφωνημένα πλεονάσματα. Πλέον αυτού, προβλέπονται δημοσιονομικά μέτρα ύψους 447 εκ. € για το 2018, ενώ η κυβερνητική αφήγηση επέμενε για απουσία νέων μέτρων. Το πως θα εξειδικευτούν μένει ακόμη μη δημοσιοποιημένο.

Πλήρης εφαρμογή του εξωδικαστικού συμβιβασμού, με θεσμοθέτηση των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών, κάτι που θα διευκολύνει και επιταχύνει τις διαδικασίες υφαρπαγής υπέγγυων κατοικιών λαϊκών νοικοκυριών.

Αντί επιλόγου:

Απέναντι στην εφταετή τυραννία του μνημονιακού καθεστώτος και όλες τις κυβερνήσεις του που λεηλατούν την κοινωνία, μόνο **μια ευρεία κοινωνική και πολιτική συμμαχία, ένα μέτωπο κι ένα αποφασισμένο εργατικό κίνημα για τη σύγκρουση και την ανατροπή των μνημονίων**, μπορεί να είναι πια η απάντηση της εργαζόμενης κοινωνικής πλειοψηφίας. Για να νικήσουμε στο σήμερα και **να κερδίσουμε τη ζωή που μας κλέβουν**.